845/10

Den 31. maj 2010 blev i sag nr. 76.871:

xxxxxxx xxxxx
xxxxx xxxxx xxxx
xx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx

mod

Lægernes Pensionskasse
Esplanaden 8a
1018 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede, der har arbejdsmarkedspensionsordning med dækning ved tab af erhvervsevne i Lægernes Pensionskasse, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at udbetale invalidepension i perioden 22/10 1996 til 1/12 2001.

Selskabet har tilkendt klageren invalidepension med virkning fra den 1/12 2001. Klagerens krav vedrørende perioden før 1/12 2001 har selskabet afvist med henvisning til, at det er forældet i medfør af den 5-årige forældelsesfrist i pensionsregulativets § T16 og forsikringsaftalelovens § 29, sådan som denne er affattet før 1/1 2008.

Den omhandlede pensionsordning giver ret til invalidepension, hvis klagerens erhvervsevne som læge nedsættes til en tredjedel eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Klageren, der er født i 1947, blev optaget i pensionskassen den 1/11 1976 og har siden 1983 været hvilende medlem.

Den 13/12 2006 modtog selskabet fra klageren ansøgning om invalidepension. Af ansøgningsskemaet fremgår, at klageren er blevet erhvervsudygtig på grund af mamma cancer med metastaser, cardiomyopathy. Ifølge det oplyste indtrådte erhvervsudygtigheden den 22/10 1996. Erhvervsudygtigheden forventes at være livsvarig.

Til brug for sagens behandling modtog selskabet diverse lægelige oplysninger, herunder erklæring af 12/6 2006 fra speciallæge i kræftsygdomme i Californien. Af denne erklæring fremgår:

> "She was originally diagnosed with stage II breast cancer on October 22, 1996. Her initial therapy consisted of breast conserving surgery followed by adjuvant chemotherapy and radiation therapy. Her adjuvant therapy was intensified with high-dose chemotherapy and autologous stem cell transplant.
>
> As a complication of the chemotherapy and stem cell transplant she developed congestive heart failure which has been stable on medical therapy.
>
> She did well until the spring of 2004 when she began to experience pain in the region of the sacroiliac joints and was found to have metastatic disease to the skeleton. She received radiation therapy to the symptomatic areas and was treated with hormonal manipulation consisting initially of arimidex and subsequently Faslodex. In May of 2006 she developed progression both in the skeleton and in the liver and was switched to chemotherapy with Xeloda. She has responded to this therapy but is troubled by some side effects.
>
> She has been totally and permanently disabled since the time of her original treatment. I expect that condition to continue indefinitely."

På baggrund af sagens oplysninger vurderede selskabets lægekonsulent, at klagerens erhvervsevne havde været nedsat i dækningsberettigende grad siden 1997.

I selskabets skrivelse af 9/2 2007 til klageren hedder det bl.a.:

> "Du har søgt om udbetaling af invalidepension med tilbagevirkende kraft. I den anledning kan vi oplyse, at pensionskassen anvender en 5 års forældelsesfrist, og pensionen kan derfor ikke bevilges tidligere end 5 år fra ansøgningstidspunktet.
>
> Pensionskassens bestyrelse har således bevilget dig invalide- og børnepension fra den 1. december 2001 at regne."

Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvorfor hun ved skrivelse af 28/3 2008 klagede til selskabets bestyrelse.

I selskabets skrivelse af 9/5 2008 til klageren hedder det bl.a.:

> "Din henvendelse til bestyrelsen for Lægernes Pensionskasse er blevet behandlet på deres møde den 8. maj 2008.
>
> Det fremgår af pensionsregulativet §16 at 'Pensionsbeløb, der ikke er søgt hævet senest 5 år efter at det er blevet udløst til betaling, overføres til pensionskassens reserver.' Bestemmelsen er vedtaget på pensionskassens generalforsamling den 16. september 1984.

Bestemmelsen i pensionsregulativet stemmer overens med lovgivningen, der indeholder en absolut forældelsesfrist på 5 år. Det betyder, at fordringer, herunder krav på pensionsudbetalinger, forældes 5 år efter, at de er forfaldet til udbetaling.

Det er ikke muligt at dispensere for bestemmelserne i pensionsregulativet. Bestyrelsen fastholder derfor deres oprindelige beslutning om, at udbetaling af invalidepension skal ske fra den 1. december 2001."

Klageren var fortsat utilfreds med afgørelsen, hvorfor hun rettede henvendelse til advokat. Af advokatens skrivelse af 30/4 2009 til selskabet fremgår bl.a.:

"Den allerede bevilligede og udbetalte invalidepension er … en overordentlig kærkommen hjælp til, og en forudsætning for, at min klient kan opretholde et tåleligt liv, rent økonomisk.

Imidlertid er min klient uenig i Lægernes Pensionskasses afgørelse om, at hendes krav på udbetaling af invalidepension med tilbagevirkende kraft fra invaliditetens indtræden, 22. oktober 1996, er forældet for så vidt angår perioden indtil 5 år før ansøgningstidspunktet i december 2006.

Jeg har haft lejlighed til at gennemgå min klients korrespondance med Lægernes Pensionskasse, senest med skrivelse af 9. maj 2008 fra adm. direktør N.L.J. til min klient.

Spørgsmålet om den påståede forældelse har som bekendt tidligere været behandlet af bestyrelsen, ved møde den 8. maj 2008. Af førnævnte skrivelse fra adm. direktør N.L.J. fremgår, at bestyrelsen dengang tilsyneladende har lagt vægt på følgende argumentation:

1. Pensionsregulativet, § T16, indeholder en bestemmelse om, at '*Pensionsbeløb, der ikke er søgt hævet senest* 5 år *efter at det er blevet udløst til betaling, overføres til pensionskassens reserver.'*
2. Nævnte §T16 skulle angiveligt stemme overens med en i dansk ret gældende absolut forældelsesregel på 5 år.
3. Hverken bestyrelsen eller andre har angiveligt hjemmel til at meddele dispensation fra bestemmelserne i Pensionsregulativet.

<u>Ad 1 - Pensionsregulativets § T16.</u>
Som bestemmelsen er formuleret, er den ikke en forældelsesregel. Det fremgår således på ingen måde af bestemmelsens ordlyd, at denne skulle hjemle et så drastisk indgreb i et medlems rettigheder, at retten til pension fortabes, forældes eller på anden måde helt bortfalder, blot som følge af udløbet af en 5-årig periode.

Hvis bestemmelsen skulle hjemle et fuldstændigt bortfald af rettigheder, skulle ordlyden være klar og umisforståelig: Medlemmet mister retten til pension. Dette er imidlertid ikke på nogen måde anført.

Efter bestemmelsens ordlyd fremstår den snarere som en bogføringsregel: Et nærmere bestemt beløb bogføres efter et bestemt stykke tid i reserverne frem for et andet sted (som en forpligtelse, antager jeg?). Dette er imidlertid ikke det samme, som at beløbet ikke pånyt kan bogføres -'tilbage' som en forpligtelse, og det har som nævnt ikke i sig selv nogen virkning som en regel om bortfald af en rettighed.

Den eneste indikation af, at der skulle være tale om en forældelsesregel, er overskriften til §T16, som er 'Forældelse'. Det er imidlertid en generel aftalefortolkningsregel, at overskrifter til aftaler og enkelte aftalebestemmelser ikke i sig selv har nogen særlig betydning ud over selve aftaleteksten.
…
Selv hvis man antager, at §T16 i Lægernes Pensionskasses regulativ tilsigter at være en regel om forældelse - og dermed rettighedsfortabelse - er det tidspunkt, hvorfra den påståede forældelse skal beregnes, angivet som tidspunktet, hvor pensionsbeløbet 'udløses til betaling'. Dette udtryk - 'udløses til betaling' - ses ikke at være nærmere defineret i hverken pensionsregulativet eller lovgivning eller retspraksis i øvrigt.

En nærliggende måde at forstå udtrykket på, i sammenhæng med, hvad der ellers er anført i bestemmelsen om, hvornår et beløb 'søges hævet', er, at 'udløst' betyder tidspunktet, hvor pensionen bevilges, altså afgørelsestidspunktet, mens 'hævet' betyder tidspunktet, hvor medlemmet anmoder om faktisk udbetaling af et tidligere ansøgt og bevilget pensionsbeløb, eller pensionskassen faktisk foretager udbetaling.

En sådan forståelse af bestemmelsen fører til, at den påståede forældelse (som bestrides) i min klients tilfælde først indtræder 5 år efter det tidspunkt, hvor det blev afgjort, at hun havde krav på pension, altså så vidt ses 5 år efter pensionskassens skrivelse af 21. maj 2007 til min klient. Dermed er min klients krav på pension for årene 1996-2001 ikke forældet.

Ad 2 - En absolut forældelsesregel i dansk ret på 5 år?
Det fremgår ikke af skrivelsen af 9. maj 2008 fra adm. direktør N.L.J. til min klient, hvilken lovbestemmelse direktøren refererer til, når det anføres, at '*lovgivningen indeholder en absolut forældelsesfrist på 5 år'.*

På tidspunktet for nævnte brev - 9. maj 2008 - var den gældende forældelsesfrist i dansk ret, i henhold til lov nr. 522 af 6. juni 2007 (forældelsesloven), § 8, i relation til krav på pension, på 10 år fra den dag, da den første ydelse kunne kræves betalt.

Min klient søgte som bekendt bevilling af invalidepension i december 2006, og hvis den i dansk ret gældende forældelsesregel skal anvendes, har min klient således krav på udbetaling af pension med tilbagevirkende kraft i hvert fald fra december 1996.

Før 1. januar 2008 gjaldt i Danmark to forældelseslove, nemlig Danske Lov 5-14-4 (om en absolut forældelsesregel på 20 år) og 1908-loven (om en relativ forældelsesfrist på 5 år fra det tidspunkt, hvor kreditor (min klient) var i stand til at gøre kravet gældende).

Ingen af disse, dengang gældende regler ville have ført til, at min klients krav var forældet:

I relation til den absolutte forældelsesfrist på 20 år giver det sig selv.

I relation til den relative, 5-årige forældelsesregel i den nu ophævede 1908-lov er det afgørende, at min klient på grund af sin sygdom - efter det for mig oplyste, hvilket understøttes af de amerikanske lægeerklæringer, jeg har set - fysisk og mentalt var ude af stand til at søge om invalidepension, før på ansøgningstidspunktet i 2006. Forældelsesfristen kan ikke, efter de dagældende regler, jf. 1908-lovens §§ 2 og 3, anses for at løbe fra et tidligere tidspunkt, end da min klient var i stand til at gøre kravet gældende.

Det skal herved erindres, at min klients familie, omgangskreds, læger og andre i USA ikke taler, læser eller skriver dansk. Min klient havde således end ikke mulighed for at overlade

det til andre, hende nærtstående personer, på hendes vegne at undersøge hendes muligheder for at søge invalidepension fra Lægernes Pensionskasse. Først umiddelbart før ansøgningstidspunktet var hendes fysiske og mentale tilstand god nok til, at hun blev klar over denne mulighed.

Det fremførte synspunkt om en påstået overensstemmelse mellem regulativets §T16 og dansk ret i øvrigt er således forkert, og dansk ret støtter ikke en fortolkning af §T16 som værende en 5-årig, absolut forældelsesregel.

Jeg bemærker endelig i denne sammenhæng, at den nugældende forældelseslov er ufravigelig i forhold til forbrugeres krav, jf. lovens § 26, stk. 2, ligesom det er tvivlsomt, om den tidligere gældende 1908-lov kunne fraviges til skade for forbrugere. Selv hvis regulativets §T16 skulle forstås som en absolut 5-årig forældelsesregel, ville en sådan bestemmelse derfor efter al sandsynlighed være ugyldig efter dansk lovgivning.

Ad 3 - Manglende hjemmel til dispensation:

Det fremgår ikke af regulativet, at bestyrelsen ikke kan dispensere i noget omfang.

Derimod fremgår det udtrykkeligt, at bestyrelsen har meget vide beføjelser til at træffe afgørelse i tvivlsspørgsmål: Blandt andet er bestyrelsen ifølge regulativets §T17, stk. 1, berettiget til at træffe endelig afgørelse *'I alle spørgsmål om ret til pension, pensionens størrelse, ret til tilbagebetaling af bidrag eller andre forhold..'*.

Konklusivt skal jeg således påstå min tilkendt betaling af den invalidepension, som hun ubestridt var berettiget til allerede fra 22. oktober 1996, uden fradrag af den del af det berettigede krav, som vedrører perioden før december 2001."

Efter fornyet gennemgang af sagen fastholdt selskabet sin afgørelse, hvilket blev meddelt klagerens advokat ved skrivelse af 11/6 2009. I skrivelsen henviser selskabet bl.a. til, at bestemmelsen om forældelse i pensionsregulativet må forstås i overensstemmelse med den tidligere bestemmelse i forsikringsaftalelovens § 29.

Tvisten blev indbragt for nævnet den 14/9 2009.

Klageren har nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at hendes krav på invalidepension vedrørende tiden før 2001 ikke er forældet. Til støtte herfor har hendes advokat i klagen til nævnet bl.a. anført:

"**Begrundelser for klagen:**

Klager henviser i det hele til det anførte i klageskrivelsen af 30. april 2009, som fastholdes. Afgørelsen giver i øvrigt anledning til følgende, supplerende bemærkninger:

Hvilke forældelsesregler finder anvendelse?

Aftalt forældelsesregel ctr. deklaratoriske lovregler:

Lægernes Pensionskasse anfører i afgørelsen (for første gang), hvilke lovbestemte forældelsesregler, som efter pensionskassens opfattelse finder anvendelse. Det anføres således, at den indtil 1. Januar 2008 gældende bestemmelse i forsikringsaftaleloven (FAL), § 29, skulle finde anvendelse på forholdet.

Klager gør heroverfor gældende, at FAL's dagældende forældelsesregel ikke finder anvendelse. Det styrende regelsæt for klagers rettigheder og pensionskassens forpligtelser er som udgangspunkt Pensionsregulativet, ikke deklaratoriske lovbestemmelser.

Pensionsregulativet indeholder ingen henvisning til FAL, hverken generelt, eller navnlig specifikt i relation til forældelse. Derfor er regulativet alene bestemmende for, om, og i givet fald hvornår, der indtræder forældelse, i hvert fald så længe der er tale om, hvorvidt relativt korte forældelsesfrister (kortere end efter DL 5-14-4 (20 år) eller forældelsesloven (10 år i relation til sådanne krav) finder anvendelse.

Pensionskassen kan derfor alene få medhold, såfremt dette følger af regulativet. Der må således anses for at være aftalt en anden forældelsesregel end den/de regel/regler, som følger af lovgivningen, hvilket er muligt i en situation, hvor kreditor er forbruger, som klager er i denne sammenhæng.

Fortolkning af regulativets § T16:

Pensionsregulativets eneste bestemmelse om forældelse er § T16. Som anført i klagen af 30. april 2009 kan denne ikke anses for en regel om, at klagers krav på pension er (delvist) forældet. Dette fremgår ikke af bestemmelsen, hvilket det kunne og burde have gjort, såfremt dette var meningen, jf. det i klagen anførte eksempel fra Pensionskasse for Nærings- og Nydelsesmiddelområdet.

Selv hvis §T16 er en forældelsesregel, så er det starttidspunkt for forældelsen, som er anført i bestemmelsen, ikke skadetidspunktet, men tidspunktet for, hvornår det er blevet '*udløst til betaling'.* Dette tidspunkt kan rent logisk ikke være diagnosetidspunktet: Udløsning til betaling må forudsætte (mindst) 2 ting: 1) En kvalificerende diagnose, og 2) en ansøgning om invalidepension.

Klagers invalidepension er således ikke blevet 'udløst til betaling' tidligere end (tidligst) ansøgningstidspunktet, og ingen del af kravet er derfor forældet.

Hvis udtrykket 'udløst til betaling' skal anses for at være et tidligere tidspunkt end ansøgningstidspunktet, er det uvist hvilket tidspunkt der så er tale om. Denne uklarhed må ifølge koncipistreglen komme pensionskassen til skade. Klager gør gældende, at tidspunktet så tidligst kan være, da hun fysisk og mentalt, grundet sin tilstand, var så stabil, at hun var i stand til at søge pension. Dette var hun først i december 2001.

Anvendelse af dagældende FAL § 29:

Selv hvis den dagældende bestemmelse i FAL § 29 finder anvendelse - hvilket bestrides - gøres det gældende, at begyndelsestidspunktet for den 5-årige forældelse ikke kan være det - i sammenhængen meget tidlige tidspunkt, hvor canceren første gang diagnosticeres. Klagers sygdomsforløb har været langvarigt og kompliceret og kendetegnet ved markante forandringer (forværringer) undervejs over et mere end 10-årigt forløb.

Det må i den konkrete situation komme klager til gode, at det er vanskeligt præcist at fastlægge et tidspunkt, som er et relevant begyndelsestidspunkt i forhold til den 5-årige forældelse i den dagældende FAL § 29.

Subsidiært må pensionskassen anerkende, at pensionskassen ikke på det foreliggende grundlag kan afgøre, hvornår dette relevante begyndelsestidspunkt er indtrådt, idet pensionskassen ikke har foretaget en relevant undersøgelse eller vurdering af samtlige de faktiske omstændigheder.

I så fald må der enten ved klagebehandlingen eller efter en 'hjemvisning' til pensionskassen ske en nærmere belysning af det faktiske forløb, og herefter foretages en ny bedømmelse."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor i skrivelse af 7/10 2009 bl.a. anført:

"**Forældelse**
Pensionsregulativet indeholdt på ansøgningstidspunktet følgende bestemmelse i § T 16 under overskriften Forældelse: 'Pensionsbeløb, der ikke er søgt hævet senest 5 år, efter at det er blevet udløst til betaling, overføres til pensionskassens reserver.'

Pensionskassen gør principalt gældende, at bestemmelsen i § T 16 vedrører forældelse af krav på pension, selvom ordet forældelse kun fremgår direkte af overskriften.

Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med den 5-årige forældelsesfrist i de dagældende regler i forsikringsaftalelovens § 29 (og 1908-loven), hvorefter den 5-årige forældelsesfrist er absolut og indtræder, uanset om medlemmet har kendskab til, at der består et krav, og at det er forfaldent. 'Udløst til betaling' i § T 16 må i denne sammenhæng naturligt forstås som 'forfalden til betaling'. Ansøgningstidspunktet er i bestemmelsen angivet med formuleringen 'Pensionsbeløb, der ikke er søgt hævet..'

Advokaten har i klageskriftet bl.a. gjort gældende, at det er ansøgningstidspunktet, der henvises til med formuleringen 'udløst til betaling' og ikke forfaldstidspunktet. Hvis man følger denne fortolkning, giver bestemmelsen ingen mening, idet pension automatisk bliver udbetalt fra pensionskassen efter ansøgning fra et medlem, der er berettiget dertil. Der vil derfor ud fra denne fortolkning ikke kunne opstå en situation, hvor pensionsbeløbene 'ikke er søgt hævet'.

Advokaten har henvist til, at koncipistreglen må føre til, at bestemmelsen skal fortolkes mod pensionskassen. Koncipistreglen, hvorefter uklarheder fortolkes mod den, der har formuleret den omtvistede bestemmelse, kan efter pensionskassens synspunkt ikke anvendes i denne tvist, fordi pensionsordningen er en arbejdsmarkedspension, hvor det enkelte medlem ikke indgår pensionsaftalen direkte med pensionskassen.

Invalidepension består af ydelser, der forfalder løbende, og derfor også forældes løbende. På baggrund af speciallægeerklæringen, oplysningen om erhvervsudygtigheden i ansøgningen om invalidepension og vurderingen fra pensionskassens lægekonsulent opfyldte [klageren] efter pensionskassens vurdering betingelserne for at få invalidepension udbetalt allerede i 1997. [klageren] kunne på dette tidspunkt have ansøgt om invalidepension. Krav på invalidepensionen forfaldt således på dette tidspunkt, uafhængigt af om [klageren] havde kendskab til kravet, og at det var forfaldent til betaling. Herefter forfalder kravet på invalide-

pension løbende og må derfor anses for forældet indtil 5 år før ansøgningstidspunktet i 2006, hvor forældelsen afbrydes.
Ankenævnets praksis støtter dette synspunkt.

Hvis ankenævnet når frem til, at bestemmelsen i regulativets § T 16 ikke er en forældelsesregel, der skal fortolkes i overensstemmelse med den dagældende 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftaleloven, gør pensionskassen subsidiært gældende, at den dagældende lovgivning om forældelse i så fald finder anvendelse. Af samme grunde som anført til støtte for den principale påstand vil [klagerens] krav på invalidepension i så fald også være forældet f.s.v.a. de ydelser, der forfaldt til betaling før 1. december 2001.

Nye eller gamle forældelsesregler
Advokaten har henvist til, at det er de nye forældelsesregler, der trådte i kraft den 1. januar 2008, der skal anvendes i denne sag.

Af ikrafttrædelsesbestemmelserne til denne lov (nr. 522 af 6. juni 2007) fremgår, at krav, der allerede er forældet ved udgangen af 2007 efter den tidligere lovgivning, ikke er omfattet af den nye lov. Da kravene om invalidepension allerede var forældede i perioden op til 2001, vil de nye forældelsesregler ikke skulle anvendes i denne sag.

Suspension af forældelsen
Advokaten har i sit brev af 30. april 2009, som han har henvist til, gjort gældende, at den 5-årige forældelsesfrist har været suspenderet indtil 2006 blandt andet på grund af medlemmets sygdom.

Forældelsesfristen kan afbrydes, hvis medlemmet på grund af utilregnelig uvidenhed om sit krav eller om skyldnerens opholdssted har været ude af stand til at gøre sit krav gældende. [klageren] har ifølge sagens akter i hvert fald siden 1997 haft et sådant kendskab til de faktiske omstændigheder, der kunne begrunde krav om invalidepension, at hun ikke kan antages at have været i utilregnelig uvidenhed om sit krav.

Advokaten har henvist til, at medlemmet har været meget syg og omgivet af en ikke dansktalende omgangskreds. Af mail-korrespondance i sagen i forbindelse med ansøgningen om invalidepension i 2006 fremgår, at medlemmets ægtefælle taler, men ikke skriver dansk, at ægtefællens bror og søster er danske læger og arbejder i København, og at medlemmets mand i årevis havde opfordret hende til at henvende sig til pensionskassen. Selvom dette ikke var tilfældet, ville der efter pensionskassens opfattelse ikke være et tilstrækkeligt grundlag til at antage, at medlemmet har været ude af stand til at søge om invalidepension tidligere end sket.

Konklusion
Lægernes Pensionskasse fastholder på denne baggrund, at [klageren] på grund af forældelse ikke er berettiget til de invalidepensionsydelser, der forfaldt mere end 5 år før ansøgningstidspunktet den 1. december 2006."

Af det omtalte pensionsregulativ fremgår bl.a.:

"**§ T7. Ret til invalidepension**
Retten til invalidepension indtræder den første i måneden, efter at erhvervsudygtighed på grund af sygdom eller ulykkestilfælde er indtruffet, såfremt medlemmet ikke allerede oppebærer alderspension, og såfremt medlemmet ikke er fyldt 67 år. Retten til invalidepension indtræder ikke, så længe medlemmet oppebærer indtægter fra lægelig beskæftigelse, her-

under honorarer og indtægter fra fleksjob eller lignende, hvis indtægten derved overstiger 1/3 af normalindtægten for en læge i samme alder. Retten til invalidepension er betinget af, at erhvervsudygtigheden har varet eller skønnes at ville vare mindst 6 måneder. Erhvervsudygtighed foreligger, når erhvervsevnen som læge er blevet nedsat til 1/3 eller derunder af den pågældendes fulde erhvervsevne. Ved bedømmelsen af erhvervsevnens nedsættelse foretages en sammenligning mellem den indtægt, som medlemmet skønnes at kunne opnå ved en lægelig beskæftigelse, der svarer til vedkommendes kræfter og færdighed, og normalindtægten for en læge i samme alder. Normalindtægten fastsættes for en læge, der ikke er i slutstilling, til lønnen for en underordnet sygehuslæge med samme anciennitet og for en læge i slutstilling til lønnen for en overlæge. For et medlem med opsparingskonto foreligger erhvervsudygtigheden, når den generelle erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller derunder af den pågældendes fulde erhvervsevne.

…

§ T16. Forældelse

Pensionsbeløb, der ikke er søgt hævet senest 5 år efter at det er blevet udløst til betaling, overføres til pensionskassens reserver."

Nævnet udtaler:

Det er nævnets opfattelse, at bestemmelsen i pensionsregulativets § T16 ikke indrømmer klageren rettigheder i forhold til forsikringsaftalelovens § 29, sådan som denne er affattet før 1/1 2008.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet herefter, at klagerens krav vedrørende perioden før 1/12 2001 må anses for at være forældet inden anmeldelsen til selskabet i december 2006. Da kravet er forældet inden 1/1 2008, skal den nugældende § 29 i forsikringsaftaleloven ikke anvendes. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Herefter, og idet det af klagerens advokat i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann